

Oponentský posudek
na diplomovou práci Rudolfa Bicka
Dohoda o vině a trestu– srovnání české a švýcarské právní úpravy

Dohoda o vině a trestu je jedním z tzv. konsenzuálních forem trestního řízení a zatím poslední formou odklonu v trestním řízení, která byla do českého trestního řádu přijata. V tomto směru je diplomová práce napsána na velmi aktuální téma, a to i s přihlédnutím k probíhající reformě českého trestního práva procesního, která by měla vrcholit přijetím nového trestního řádu. Institut dohody o vině a trestu přispívá svým dílem k urychlení trestního řízení, a proto bude jistě předmětem čilé pozornosti sepisovatelů nového trestního řádu.

Diplomová práce má komparativní charakter s využitím řady cizích pramenů. Tím se její význam povyšuje, protože předkládá poznatky o cizích právních úpravách, v našem případě o právní úpravě švýcarské, která se kupodivu příliš neodlišuje od české právní úpravy.

Práce se skládá z úvodu, pěti kapitol a závěru. V první kapitole se autorka zabývá podstatou popisovaného institutu. Druhá kapitola sumarizuje českou právní úpravu, navazuje rozbor a popis právní úpravy švýcarské. Celou kapitolu čtvrtou autor věnoval rozboru výhod a nevýhod institutu dohody o vině a trestu. V závěru uvádí autor shrnutí toho, k čemu dospěl, a formuluje své závěry.

Diplomová práce byla vypracována na podkladě dostatečného počtu odborných pramenů, s kterými autor vhodně a kreativně pracoval. Dohoda o vině a trestu je novým institutem. Na první zkušenosti a jejich zobecnění se budeme moci ještě počkat. V praxi není tento institut zatím příliš využíván, jakoby praxe intuitivně cítila, že jde o institut neústrojný s koncepcí trestního řádu založeného přes všechny výjimky na zásadě oficiality a legality.

Diplomová práce usiluje o výklad platné právní úpravy. V české republice a ve Švýcarsku. V tomto směru vyjadřují své uspokojení, protože práce je věcná, jasná, srozumitelná. Autor pracoval samostatně, kriticky neopisuje jen mechanicky to, co se dočetl. Úroveň běžné diplomové práce je v tomto případě překročena již proto, že autor pracoval s cizími prameny a zabýval se cizí právní úpravou.

V závěru autor uvádí, že státní zástupce rozhoduje o zahájení dohodovacího řízení na základě svého vnitřního přesvědčení. Nezbyvá nám proto nic jiného než doufat, že státní zástupci v České republice a ve Švýcarsku disponují vysokou mírou citu pro spravedlnost (str. 58 dole). Oponentka má o míře citu státních zástupců pro spravedlnost svoji představu, ale souhlasí s tím, že nezbyvá než doufat.

Práce je způsobilým podkladem pro ústní obhajobu.

Otázka: Postavení poškozeného v řízení o sjednávání dohody o vině a trestu.

Diplomovou práci hodnotím: výborně

V Praze 24. 9. 2014

JUDr. Marie Vanduchová, CSc.,
oponent